KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

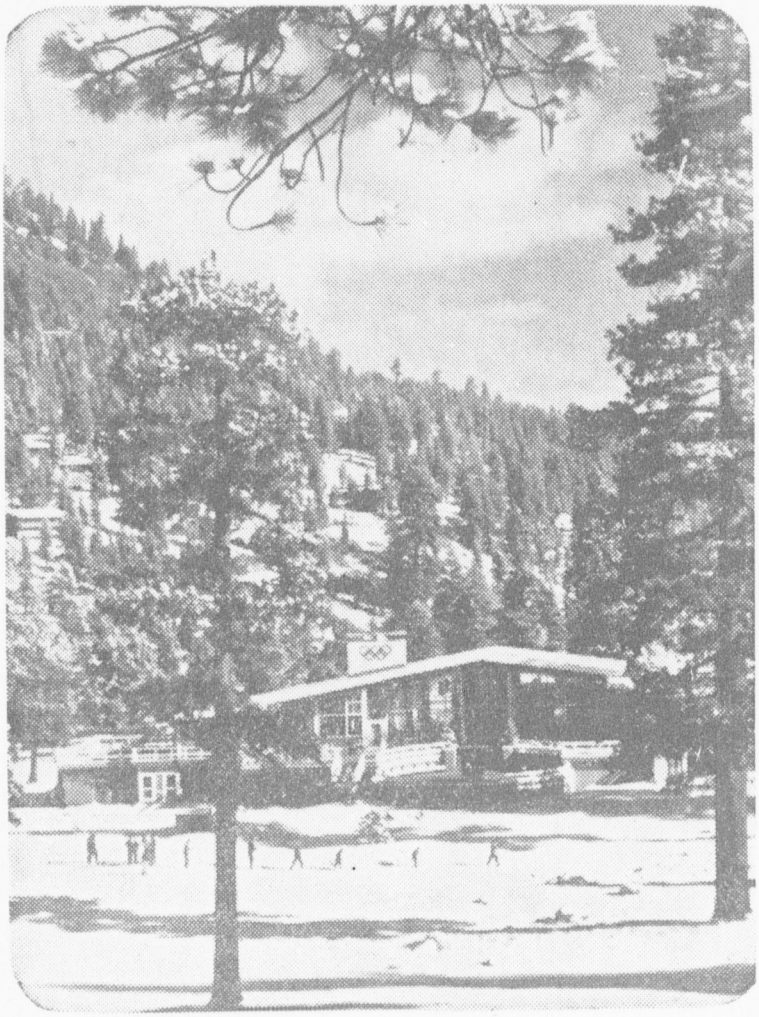

Vuoden 1960 talviolympialaisten maastoa —
Vy över terrängen för vinterolympiaden år 1960

HELMIKUU
FEBRUARI

N:o 2 - 1957

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 × 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HELMIKUU | 62. VUOSIKERTA | N:o 2 · 1957

Huhtikuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen maaliskuun 1 päivää

ENSIMMÄISET KULTTUURIPÄIVÄMME

Viime lokakuun 20—21 päivinä järjestetyt maamme kuuron nuorison ensimmäiset kulttuuripäivät ja henkiset kilpailut saivat osakseen ilahduttavan lämpimän kannatuksen ja runsaan osanoton. Myös vanhempi polvi seurasi mielenkiinnolla näiden päivien tapahtumia, mitä osoittaa mm. se, että päättäjäistilaisuuteen Elannon juhlasaliin oli kokoontunut 300-päinen yleisö.

Kaikki tämä antaa rohkaisua jatkaa aloitetulla tiellä. Ja mikä onkaan kuurolle niinkuin kuulevallekin arvokkaampaa kuin henkinen rakentuminen, Varsinkin kuuron, jonka yhteys ympäristöönsä pyrkii katkeilemaan, on tärkeätä oma-aloitteisesti koota henkisiä pääomia, tietoja ja taitoja.

Ei kuitenkaan vielä ole tarpeeksi siinä, että harrastetaan kirjallisuutta, esitelmiä, runoutta, kansantanhuja jms. Yleinen opiskelu on suuntautumassa voimakkaasti myös käytännöllisille aloille. Mainittakoon tästä vain esimerkkinä moottoreiden tuntemus, joka on valtavalla vauhdilla levinnyt yli koko maan. Maalaissepän paja on muuttunut moottorikorjaamoksi. Moottori kuljettaa tavarat, kaataa puut, kaivaa ojat ja perustukset, suorittaa lastaukset. Koneet on pidettävä kunnossa ja huollettava omin voimin, ja tässä kysytään asiantuntemusta.

Aika rientää ja asettaa uusia vaatimuksia. Ei kukaan voi säilyttää asemaansa ilman jatkuvaa opiskelua. Muutoin työtoverit menevät ohi ja oppipojat pyrkivät rinnalle. Tieto ja taito ovat kysyttyjä. Tietämättömyyttämme käyttävät toiset hyväkseen, toiset ovat siihen tyytymättömiä.

Ainoa ratkaisu on jatkuva opiskelu. Omasta työalasta on saatava yhä lisää tietoja, ja lisäksi on seurattava koko talouselämän taustaa. Jatkuva opiskelu tekee myös oman työn hauskemmaksi, esimiehet osoittavat arvonantoa, työtoverit tunnustavat uusien tietojen hyödyn.

Suomen kansa on aina ollut valistusta harrastava. Nyt sen on vallannut oikein opiskeluinto, sillä elämä pakottaa myös siihen. Se ottaa jokaisen mukaansa. Eivät kuurotkaan voi jäädä syrjästä katsojiksi, vaan heidänkin on ponnisteltava yhteisessä kilpailussa tietojensa ja taitojensa kohentamiseksi.

Lokakuussa suoritetut henkiset kilpailut osoittivat, että kuurojen keskuudessa valistuksen harrastus elää voimakkaana. Tällaisten kilpailujen ohjelman piiriä voidaan vastaisuudessa laajentaa entistä useammille aloille. Kuitenkin on muistettava, että jokainen kansalainen, myös jokainen kuuro, joutuu olemaan alituisessa kilpailussa myös käytännöllisen elämän eri aloilla. Se kysyy henkistä vireyttä, sekin on jokapäiväistä henkistä kilpailua.

Tilaa heti KUUROJEN LEHTI vuodeksi 1957

Maaliskuun numero lähetetään ainoastaan niille, jotka ovat uudistaneet tilauksensa.

INVALIIDIRAHA

Minulle on usein esitetty tiedusteluja, miksi eräät kuurot ovat saaneet Invaliidirahalain määräämää pienemmän invaliidirahan.

Invaliidirahan myöntämispäätöksessä on viitattu lain 4 §:n 2 momenttiin, joka kuuluu:

»Invaliidiraha voidaan kuitenkin invaliidin iän, hänen 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun *työnsä vähäisyyden* tai muun sellaisen syyn takia myöntää pienempänäkin kuin 1 momentissa on säädetty.»

Muita invaliidirahoja (täysimääräisiä) on korotettu, mutta nämä vähemmän saaneet ovat yleensä jääneet korotuksia vaille. On kysytty, mitä he voisivat tehdä saamansa invaliidirahan korottamiseksi.

Invaliidirahalaki N:o 374/51 mainitsee 5 §:n 2 momentissa:

»Milloin invaliidirahan suuruuteen vaikuttavat seikat olennaisesti muuttuvat, *voidaan sen määrä vahvistaa uudelleen.*»

Invaliidiraha-asetuksen N:o 375/51 6 §:n 3) kohdassa neuvotaan, että hakemukseen on liitettävä mm. yksityiskohtainen *selvitys hakijan suorittaman työn laadusta ja määrästä* sekä 4) sosiaaliministeriön tarpeelliseksi katsoma muu selvitys.

Jos siis halutaan invaliidiraha korotettavaksi esim. 40.000 markasta vuodessa, on hankittava todistus kuuron suorittamasta työstä ja siitä saadusta palkasta (työnantajan todistus) tai muu selvitys ja *pyydettävä sosiaalilautakuntaa* (sosiaalisihteeriä) *avustamaan anomuksen laatimisessa* ja sosiaaliministeriölle lähettämisessä.

Invaliidiraha-asetuksen N:o 375/51 mukaan (7 §.) sosiaalilautakunnan tulee: 1) *pyynnöstä avustaa* invaliidia invaliidirahahakemuksen laatimisessa ja siihen tarvittavien selvitysten hankkimisessa; 2) antaa invaliidirahahakemuksesta sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittava lausunto; 3) toimittaa hakemusasiakirja selvityksineen ja lausuntoineen sosiaaliministeriölle; 4) toimittaa invaliidille häntä koskeva sosiaaliministeriön päätös; jne.

Monessa tapauksessa on invaliidiraha-anomus hylätty viittauksella lain 3 §:n 2 momentin 5) kohtaan, jonka mukaan invaliidirahaa ei myönnetä sellaiselle: »jonka toimeentulo hänen *ansiotulojaan huomioon ottamatta* on niin turvattu, ettei hänen kohtuudella voida katsoa olevan invaliidirahan tarpeessa.»

Joka tapauksessa on käännyttävä sosiaalilautakunnan puoleen milloin halutaan korjausta invaliidirahan suuruuteen. Sosiaalilautakunnat auttavat pyydettäessä. Muuta tietä se ei käy.

Rurik Pitkänen.

Itä-Savon Osuusliike

Savonlinna

SATTUVASTI SANOTTUA

RANSKALAINEN kirjailija Montesqui oli tunnettu kekseliäisyydestään. Kerran hän joutui ankaraan kiistaan muutaman lähetystön nuoren sihteerin kanssa.

Sihteeri kiivastui ja huudahti:

— Ellen ole oikeassa, annan teille pääni!

— Minä otan sen vastaan — sanoi Montesqui hymyillen. — Tyhjänpäiväiset lahjat eivat suinkaan vahingoita ystävyyttä.

ERÄS henkilö lausui ihmettelynsä Fontevuellelle (ranskal kirjailija) sen johdosta, ettei ollut ketään vihamiestä. Hän kysyi tältä:

— Millä keinoin olette saanut tämän ihmeen aikaan?

— Kahdella puheenparrella, jotka ovat aina kielelläni — vastasi Fontevuelle — ne ovat: »Kaikki on mahdollista» ja »koko maailma on oikeassa».

FREDRIK suuri antoi kerran rauhan aikaan eräälle upseerilleen ritarimerkin. Soturi ei tahtonut rauhan aikana ottaa vastaan arvomerkkejä, mutta Fredrik suuri vastasi upseerin estelyihin:

— En toki voi aloittaa sotaa saadakseni ripustaa ritarimerkin rintaanne.

MAINEHIKAS suomalainen kielimies Matias Aleksanteri Castrén, matkaillessaan samojedien keskuudessa, tiedusteli kerran eräältä samojediltä kielen taivutuskaavoja:

— Miten samojedit sanovat: »minun vaimoni on kipeä?», kysyi Castrén venäjänkielellä.

— Sinun vaimosi on kipeä! vastasi samojedi äidinkielellään, ja vaikka Castrén koetti selvittää tarkoitustaan, tiuskasi samojedi: »Minun vaimoni on yhtä terve kuin minäkin!»

KIRJAILIJA Oiva Paloheimo:

— Heräsin aamulla. Tuli sanomalehti. Ja minä havaitsin olevani kuuluisuus, kun »Levoton lapsuus» oli juuri ilmestynyt.

Vuotta myöhemmin sama Oiva Paloheimo:

— Minä olen kuuluisuus, mutta en minä vain huomaa itsessäni mitään muutosta.

MYÖHÄSTYNEITÄ ONNITTELUJA

Uudelle Vuodelle 1957

NILSIÄ:
Kokkonen, Uuno

RISTE:
Niemi, Arvi

HOTELLI KESTIKARHU

KARHULA

»TÖITTEN PAISKIMISESTA.»

Jokapäiväistä työtämme voi tehdä monella tavalla. Eräs tapa on se, josta käytetään »töitten paiskimisen» nimitystä. Sitäkin pidetään kiitettävänä ahkeruuden ja tunnollisuuden osoituksena, ja sangen moni työntekijä arveleekin tehneensä parhaansa runsain mitoin, kun on määrätunnit paiskinut töitä oikein olan takaa. Juttu erikseen on kuitenkin, kuinka järkevää tuollainen »paiskiminen» loppujen lopuksi on. Useasti se näet on samalla myöskin eräänlaista töitten huiskimista, s.o.: työskennellään hirveän touhukkaasti ja suurieleisesti, ja sillä menolla kulutetaan työhön tarpeettoman paljon energiaa. Tämä menettely pohjautuu siihen käsitykseen että tuloksellisuus on muka suoraan verrannollinen työssä osoitettuun touhukkaisuuteen.

Kaikki työ ei kuitenkaan ole lumenluontia, jossa tosiaankin tulosta syntyy sitä mukaa, kuinka liukkaasti lapio heilahtelee, taikka ojankaivuuta, jota suoritettaessa työ on otettava todella olan takaa, jos on mieli saada syntymään näkyvää jälkeä. Ja mitä enemmän jollakin toimella on kosketuskohtia varsinaiseen henkiseen työhön, sitä vähemmän tarkoituksenmukaista on yrittää selviytyä tehtävistä pelkästään töitä paiskimalla — tai »puskemalla», joka on sekin paljon käytetty sana.

Meidänkin työalamme edellyttää varsin runsaasti myöskin henkisiä kykyjä ja kysyy henkistä laatua olevia ponnistuksia. Siksipä se onkin otettava koko joukon toiselta kannalta kuin varsinainen ruumiillinen työ, joka »pelkistetyimmissä» tapauksissa vaatii yksinomaan fyysillistä lihasvoimaa. Meidän työmmehän on, niinkuin tiedämme, sellaista, että siinä vaaditaan melko suuressa määrässä harkintaa, mielikuvitusta, kekseliäisyyttä ja muuta älyllistä ponnistelua, josta ei selviydytä suinkaan »paiskimalla». Työhön on useassa tapauksessa syvennyttävä, ja kun käytännöllinen ratkaisu monesti on tehtävä silmänräpäyksellisen nopeasti, niin luonnollista on, että lukuisat näkökohdat erilaisissa kyseeseen tulevissa tilanteissa täytyy jo ennakolta niin sanoaksemme kypsyttää ajatuksellisesti valmiiksi mietiskelemällä tuollaisia mahdollisia tilanteita sellaisina aikoina, jolloin mietiskelyyn on tilaisuus kaikessa rauhassa syventyä.

Saksalainen kirjailija Erwin Rosen, joka on paljon kirjoittanut työstä, lainaa kirjassaan »Kaikkien valtojen uhalla» seuraavan, erään työnantajan lausuman:» Ken ottaa työnsä keveältä kannalta, on hölmö. Mutta joka ottaa työnsä liian vakavalta kannalta, on kaksin verroin hölmö! Keskitie on paras. Katsokaa ihmisiä, joilla on menestystä, ja te huomaatte, että näillä ihmisillä riittää vielä sangen paljon aikaa itseään varten.» Ja omaa »työhulluuttaan» muistellessaan, joka pani hänet »paiskimaan» ja puskemaan», Rosen pahoittelee: »Minulla olisi pitänyt olla aikaa ajatella itseäni, rauhallisia hetkiä tutkiakseni ja tuomitakseni. Puuttui sisäinen tasapaino . . .»

Edellä sanotussa on ajattelemisen ja varteenottamisen aihetta myös meillekin. Uutteruus ja työinnostus ovat tietysti kaiken kannatuksen ansaitsevia avuja, mutta ne eivät kuitenkaan ole samaa kuin pähkäpäinen puskeminen tehtäviinsä. Oikea tapa suhtautua työhönsä vaatii sekä työn että omien edellytysten mittailemista ja punnitsemista etukäteen. Sillä tavalla on mahdollista saavuttaa yliote tehtävästä ja suorittaa suhteellisen vähällä vaivannäöllä sellainenkin työ, joka muuten voisi vaatia hyvinkin olantakaisia ponnistuksia. Harkinta auttaa monen monista vaikeuksista ja säästää lukemattomista harhaotteista, jotka saattaisivat merkitä kalliitakin oppirahoja.

Varsinkin nuorena on ihmisellä taipumus liioitella innostusta työhönsä — siinä kauniissa luulossa tietenkin, että maailma on leikiten voitettavissa. Juuri silloin hän saattaa helposti hankkia tavan puskeutua työhönsä kiinni kuin härkä punaiseen vaatteeseen, ja seurauksena on aina perinpohjainen uupumus, sekä henkinen että ruumiillinen väsymys. Tuollainen näyttää pintapuolisesti ajattelevasta perin suositeltavalta ja kannatettavalta. Ahkeruus kovan onnen voittaa, ahkeruus unenkin

LIITTOMME VUOSIKOKOUS

pidetään Jyväskylässä maaliskuun 24 p:nä 1957 myöhemmin ilmoitettavassa paikassa. Aluksi pidetään klo 11 hartaushetki. Vuosikokous alkaa klo 12 Päättäjäisillanvietto klo 19.

Käsitellään sääntöjen 8 §:ssä mainitut ja edustajien vuosikokoukselle esittämät asiat, joiden tulee olla jätettynä lyhyine alustuksineen liiton toimistoon ennen helmikuun 24 päivää.

Edustajilla on vuosikokouksessa 1 ääni kutakin 10 liiton jäsenmaksun suorittanutta tai vakinaisjäsentä kohti. Liitto maksaa *pitkämatkaisille* yhdistysten edustajille edestakaisen matkalipun hinnan 2 luokassa sekä 1.000 markan päivärahan 1:ltä päivältä, kuitenkin sillä rajoituksella, että vain 1 edustaja kustakin kauempana olevasta yhdistyksestä tulee kysymykseen. Lyhempimatkaisille edustajille, 1:lle kustakin yhdistyksestä, maksetaan 1/2 matkalipun hintaa kuten ennenkin.

Lauantaina maaliskuun 23 p:nä järjestää Jyväskylän Kuurot r. y. tervetuliaisillanvieton kllo 19.

Lisätyn keskushallituksen kokous pidetään maanantaina 25 p:nä maaliskuuta myöh. ilmoitettavana aikana ja -paikassa.

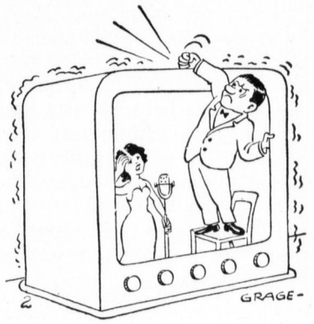

Television aikakauden harmeja

Invaliidisäätiön Maaseutuammattikoulu Saaren kartanossa Mäntsälässä, joka palvelee myös kuurojen maatalousopetusta.

Invaliidisäätiö aloittanut kuurojen ammattiopetuksen

Vuonna 1946 säädetyn invaliidihuoltolain puitteisiin kuuluvat nykyisin monet muutkin ns. osatyökykyisten ryhmät kuin lain alunperin tarkoittamat raajainvaliidit. Maamme invaliidihuoltolaitoksissa opiskeleekin tätä nykyä — sotainvaliidien koulutusvaiheen käytännöllisesti katsoen jo päätyttyä — ensisijassa nuoria siviilivammaisia, joukossa myös tuberkuuloottisia, invaliidien lapsia, sotaorpoja ja uusimpana ryhmänä myös joukko kuuroja nuorukaisia. Viimeksimainittujen mahdollisuudet tulevaisuuden rakentamiseen hyvän ammattitaidon suomalle perustalle laajenivat sen jälkeen kun Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitos Saaren kartanossa Mäntsälässä avasi heille ovensa viime syksynä.

Suurin osa Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksen noin paristasadasta oppilaasta on viime vuosina ollut sotaorpoja. Joukossa on myös siviiliinvaliideja, mutta maatalousammatit eivät ymmärrettävästi sovi läheskään kaikille invalideille, eivät edes maaseudulta kotoisin oleville. Sotaorpojen koulutustarpeen lähivuosina vähentyessä on tullut ajankohtaiseksi kysymys siitä, kenelle muille juuri maatalousalan koulutuksesta tämänlaatuisessa laitoksessa saattaisi olla suurin hyöty. Tällöin on päädytty mm. kuurojen maaseudun nuorten opetustoiminnan aloittamiseen Invaliidisäätiön maanviljelyskoulun ja puutarhakoulun kursseilla.

Tänä syksynä aloitetulla ensimmäisellä kuurojen kurssilla on kymmenen oppilasta. Poikien ikä vaihtelee kahdenkymmenen molemmin puolin, nuorimman ollessa juuri 16-vuotiaan ja vanhimman 30 vuotta täyttäneen. Käytännöllisesti katsoen kaikki ovat maaseudulta kotoisin ja useimmat heistä palannevatkin koulun päätyttyään takaisin kotiseuduilleen isien ammattia harjoittamaan.

Kuurojen mahdollisuudet ammattiopin saamiseen omissa ammattikouluissa ovat nykyisin melko vähäiset. Tytöille on ainoa erikoisoppilaitos Nikkarilan Kuurojen Talouskoulu Pieksämäellä, jonne otetaan vuosittain 10—15 uutta oppilasta. Pojille taas annetaan opetusta Kuurojen Ammattikoulussa Turussa. Tähänkin oppilaitokseen, johon myös tytöillä on mahdollisuus päästä, otetaan vain 16—17 oppilasta vuosittain.

Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksessa annetaan kuuroille nuorukaisille täydellinen kolmivuotinen opetus. Ensimmäisenä vuonna opetus on yhteinen kummankin linjan oppilaille ja toisena vuotena jakaannutaan maanviljelyskouluun ja puutarhakouluun, oppilaan pyrkimysten ja taipumusten mukaan.

On ymmärrettävää, että opetuksen jakaminen asettaa opettajille epätavallisia vaatimuksia. Molemmat suurimman työn tekevät opettajat, Oiva H a a p a r a n t a — pohjakoulutukseltaan kansakoulunopettaja — ja maatalousteknikko Jussi O i k a r i n e n, ovatkin saaneet tehtäväänsä erikoiskoulutuksen Turun Kuurojenkoulussa. Lukuisilla ammattiaineilla on lisäksi omat opettajansa.

Opetuksessa lähdetään periaatteessa siitä, että ns. viittomakielen käyttöä pyritään välttämään. Tästä ei voida tietenkään pitää ehdottomasti kiinni joka paikassa. Puhekielen ymmärtämisessä kuitenkin edistytään jatkuvasti ja sen mukana voidaan myös lisätä opetuksen tehoa ja nopeutta. Opinhalu on kaikkialla hyvä ja sehän antaakin parhaat takeet hyviin tuloksiin pääsemisestä.

---

estää! — niin ajatellaan. Mutta on osattava olla ahkera järkevästi, sillä ihmisruumiin koneisto ei kestä sekään loputtomiin rasitusta. »Työssä kirves tylsyy, kisa kirveen tahkoo», siinä on koettu tosiasia siinäkin, jota ei varsinkaan uutteraluontoisen työntekijän pidä unohtaa — laiskurithan sen taas kyllä muistavat liiankin hyvin! Olkoon tuo »kisa» nyt mitä hyvänsä, vaikkapa vain liian kireän työvireen löyhdyttämistä silloin tällöin, joka tapauksessa se on eduksi työkuntoisuudelle ja työmme tuloksille. Sillä tavoin me pääsemme tarkastelemaan työtämme ja tehtäviämme siitä hiukan etääntyen, eikä sen tarvitse suinkaan merkitä kiintymyksemme viilenemistä työtämme kohtaan. Päinvastoin me siten saatamme nähdä siinä yhä uusia puolia, jotka voivat tehdä sen yhä viehättävämmäksi, ja keksiä sellaisia työnsuoritustapoja, jotka vapauttavat meidät monista harmittavista kiusoista.

Niin on mahdollista myöskin ajatuksellisesti kypsyä yhä pätevämmäksi työn edellyttämiin erilaisiin tehtäviin. »Hengessään kypsynyt» työntekijä taitaa ja hallitsee ammattinsa ikäänkuin ulkomuistista — ja suoriutuu työstään uudessa paikassaankin ja aivan uudessa ympäristössä jo alusta alkaen pihtien pitämättä.

Vee — n.

»Vänrikki» sensuurin kynsissä

Eräs kirjallinen muisto

Vuonna 1848, v:n 1808 sodan tapahtumien jälkeen, jätti Runeberg »Fänrik Ståls Sånger»insä ensimmäisen osan käsikirjoituksen — ei kustantajalleen, mutta sensuurikomitean hyväksyttäväksi tai hyljättäväksi. Silloin voimassa ollut asetus näet määräsi, että kaikki painotuotteet, paitsi sanomalehdet, kielitieteelliset ja jotkut muut poikkeusasemassa olevat julkaisut oli jo käsikirjoituksina jätettävä tuolle mainitulle suurivaltaiselle komitealle.

Jotkut kirjallisuuden ystävät ovat ihmetelleet sitä, miten tuo kokoelma laisinkaan pääsi ilmestymään senaikaisen taantumuskauden aikana. Eikä ihme: olivathan monien eri valtakuntien hallitukset juuri siihen aikaan varustautuneet »ankaralla kädellä» tukahduttamaan Ranskan helmikuun vallankumouksen alkuunpanemaa vallankumouksellista käymistilaa ja meidänkin syrjäinen maamme oli saanut osakseen erikoista huomiota korkeiden vallanpitäjien taholta.

Olkoonpa yksityinen mielipiteemme »Vänrikistä» ja sen edustamasta aatesuunnasta mikä tahansa — onhan joskus aivan viimeaikoinakin noussut sieltä ja täältä ääniä, jotka yrittävät kieltää siltä kaiken aatteellisen ja runollisenkin arvon — täytyy jokaisen suomalaisen kirjallisuuden ystävän tunnustaa, että tuona taantumuksen aikana sai kansamme yhden niitä kirjallisia teoksia, joiden arvo jo yksistään kirjallishistorialliselta kannalta katsottuna on mitä huomattavin. Vaikka emme tietysti voikaan innostua noiden runojen, useinkin sotaa ihannoivasta ja verisiä taistelutapahtumia kuvailevista säkeistä, vievät ne runoina meidät ehdottomasti jo rytmillään mukaansa. Ja hyvällä tahdolla voi ennakkoluuloton lukija löytää niistä paljonkin sitä mikä tekee runon runoksi: Kaikki ymmärtävää ja kaikki anteeksi antavaa ihmisrakkautta, joka ei tee eroa vihamiehen eikä ystävän välillä. Muistakaamme vain säkeitä: »Jos vihollinen olikin, sitähän mekin oltihin!»

Senaikaisissa oloissa oli tuo »Vänrikin» — jälkeenpäin usein väärinkäytetty — isänmaallisuus vallankumouksellista. Pahalla tahdolla olisi se hyvin voitu selittää maanpetolliseksikin. Sitäpaitsi niissä uhkuva intomielinen vapaudenrakkaus jo sinänsä olisi voinut aiheuttaa epäluuloja.

Viranomaisille hänen tarinansa tuottivatkin melkolailla päänvaivaa. Sensuurikomitean jäsen, kreikankielen professori N. A. Gyldén sai käsikirjoituksen luettavakseen ja arvosteltavakseen. Kun teos hänessä herätti monenlaisia epäluuloja ja epäilyksiä, annettiin se sitten toistenkin komitean jäsenten tutkittavaksi ja asia otettiin käsiteltäväksi komitean istunnossa marraskuun 28 päivänä. Puheenjohtajana toimi todellinen valtioneuvos P. J. Törnqvist, muina jäseninä prof. Gyldén, prof. G. A. Aminoff, yliopiston apulainen I. U. Wallenius ja pöytäkirjurina yliopiston sihteeri G. A. Uhlenius. Kokouksessa kävi selväksi, etteivät tarkastajat olleet löytäneet kokoelmasta muita 1829 vuoden painoasetuksen kohtia kuin »Kuningas»-runon toisen säkeistön, ellei koko runoa voitaisi pitää sellaisena, että se olisi kokoelmasta poistettava. Oli kyllä toisiakin sellaisia runoja, joita vastaan löytyi muistuttamista, koska ne mahdollisesti voisivat herättää lukijoissa »nykyisissä ajan- ja yhteiskuntaoloissa vähemmän toivottua henkeä». Niiden epäilysten perusteella, joita koko kokoelma oli komiteassa herättänyt, päätti se tiedustella painoylihallitukselta miten noiden arkaluontoisten tarinain suhteen oli meneteltävä.

Kolme päivää myöhemmin antoi ylihallitus, johon kuuluivat yliopiston varakansleri, kenraali J. M. Nordenstam (puheenjohtaja), kansliatoimikunnan päällikkö L. Sackleen, valtioneuvos B. U. Björkstén ja sihteerinä esittelijäsihteeri A. L. von Born, ratkaisevan sanansa käsikirjoituksesta. Se ei puolestaan ollut löytänyt siitä — »Kuningas» runon toista säkeistöä lukuunottamatta — mitään sellaista, jonka perusteella olisi ollut syytä evätä julkaiseminen

Tuo hyljätty säkeistö kuului käsikirjoituksessa (ruotsiksi):

»Vår finska här, Gud bättre,
går baklängs, icke fram.
Det hopp vi byggt på Klingspor
tycks ej fullbordat bli,
och Sveaborg har fallit,
för fegt förräderi.»

Runebergistä oli »vänrikkien» kohtalo alkanut näyttää epävarmalta ja siksi hän tarkastuksen kestäessä pistäytyi »kumarrusmatkalla» Nordenstamin luona ja yhdessä herrat sopivat siitä, kuinka juuri siteeraamani »vaaralliset» säkeet oli muovailtava ja tekivät muitakin »korjauksia», kunnes tultiin »Döbeln Juuttaalla» runoon saakka. Siitä ei runoilija millään ehdolla suostunut muuttamaan runon viimeisen säkeistön kuutta viimeistä riviä, joissa hän

johdattaa ajatuksen isänmaan tulevaisuuteen. (»Oi isänmaa, mi osakses lie luotu j.n.e.»)

»No, miksi ei lehtori voi muuttaa tätä kohtaa, kun lehtori on jo korjannut kaksi muuta?» kerrotaan sensuuripäällikön ihmeissään ja tyrmistyneenä kysyneen. Runoilija selitti korjatut kohdat toisarvoisiksi, mutta tämän aivan kokoelman ytimenä olevaksi, ja — kiivaan väittelyn jälkeen oli jo lähtemäisillään runoineen pois, kun hänen jäykkyytensä lopultakin sai voiton.

Gyldénillä oli kunnia piirtää nimensä ja »imprimatus» nimilehden sisäpuolelle, kuten sen aikainen tapa vaati.

Kaksitoista vuotta myöhemmin väitetään virkavaltaisuudestaan tunnetuksi tulleen kenraalikuvernööri kreivi Bergin kerran väittäneen, että sensuuri oli tehnyt itsensä syypääksi mitä pahimpaan erehdykseen salliessaan »Vänrikki Stoolin tarinain» julkaisemisen, joka hänen mielestään oli selitettävissä ainoastaan siten, ettei oltu uskallettu suututtaa ylioppilaita ja yliopistoa ottamalla takavarikkoon tuon »runonsepustajan» teosta. Kenraalikuvernööri sai kuitenkin niellä karvaan palan saadessaan vastaanottaa toisen sikermän tuon samaisen »sepustajan» tarinoita, vieläpä oman, ehdottomaan kuuliaisuuteen kasvattamaansa ja isällisessä kurissa pitämänsä sensuurin kyväksymänä!

Kuitenkin on muistettava, ettei »Viapori» runoa ollut kummassakaan kokoelmassa. Runoilijan omasta pyynnöstä oli se säilytetty vasta jälkeenjääneisiin teoksiin liitettäväksi. Kun muutamat ruotsinmaalaiset lehdet sen kuitenkin olivat julkaisseet, herätti se levottomuutta joissakin maamme hallitusmiehissä, ja vastapainoksi — ministerivaltiosihteeri Armfelt käännätti venäjäksi »Kulnevin», näyttääkseen sitä sopivassa tilaisuudessa keisari Nikolaille!

»Vänrikki» kokonaisuudessaan oli siis antanut paljon työtä sensoreille ja varmaa onkin, että jos sen tekijänä olisi ollut joku toinen, vähemmän tunnettu runoilija kuin jo silloin runoilijana kuuluisa J. L. Runeberg, ei sitä olisi niin hellävaroin pidelty. Sensuuri oli tottunut selviämään vastenmielisistä jutuista yhdellä kynän pyörähdyksellä.

Siihen aikaan huolehti virallinen sensuuri käsikirjoitusten »bakkaamisesta» ja »korjaamisesta». Nykyään on tuo työ jäänyt kustannusvirkailijain huoleksi — mikä ei kuitenkaan merkitse sitä, että tavallista »kaunokirjallista» tuotetta hiukankin rohkeampi teos pääsisi sen helpommin julkisuuteen kuin noinakaan entisinä aikoina.

Jotkus on kuullut valitettavan sitä, että Runeberg kaikessa suuruudessaan alentui kirjoittamaan sodasta ja verenvuodatuksesta, niin hyvin, että se joskus saattaa epäilemään hänen ihannoineen sellaista. Sadan vuoden ajalla ovat eräät »runebergiläisten perinteiden» kehittäjät kuitenkin niin perinpohjin lyöneet hänen ennätyksensä, että jos hän tällä hetkellä eläisi, voisivat eräät nykyään elävät sotarunoilijat pitää häntä hempeämielisten kehtolaulujen kirjoittajana! Eräistä aivan viimeisinäkin vuosina kirjoitetuista »isänmaallisista» sotarunoista eroavat »Vänrikin» tarinat kuitenkin yhä m.m. siinä, että ne kaikesta huolimatta olivat — runoja! Mitä ei suinkaan voi sanoa kaikista hänen esikuvansa mukaan kirjoitetuista riimitetyistä ja riimittömistä vuodatuksista. V.M.N.

MUISTA LEHDISTÄ

KUUROJEN YHDISTYKSEN ILLANVIETTO SAVONLINNASSA

Lauantai-iltana tammikuun 12 p:nä pidettiin Puistokadun kansakoululla »hiljainen» juhla, toisin sanoen Savonlinnan Kuurojenyhdistyksen illanvietto. — Tämän yhdistyksen toiminnasta Savonlinnassa ei meillä monellakaan ole tietoa ja kuitenkin se on jo toiminut vuosikymmenen ajan. Yhdistyksen ohjelmaan kuuluu virallisten kokousten ohella myöskin jäsenille järjestetyt illanvietot.

Yhdistykseen ei kuulu jäseniä vain Savonlinnasta, vaan myös lähimaakunnasta. Niinpä lauantai-iltaseen illanviettoon oli saapunut osanottajia mm. Enonkoskelta, Kerimäeltä ja Uukuniemeltä.

Läsnäolijat toivotti tervetulleeksi puutarhuri Torsti Berg Uukuniemeltä. Toimittaja Rurik Pitkänen näytti mielenkiintoisen värikaitafilmin Eurooppaan tekemältään matkalta sekä esitteli välähdyksiä kuurojen Suomessa järjestämistä tilaisuuksista. Tilaisuuteen oli saapunut myös kuurojen pastori rovasti Myyryläinen. Lisäksi illan ohjelmassa oli kahvitarjoilu.

Seuraavana päivänä piti Kuurojenyhdistys jumalanpalveluksen, jossa saarnasi rovasti Myyryläinen ja sen jälkeen vuosikokouksen.

Itä-Savo 13. 1. 57

PETKUTTI SATOJATUHANSIA KUUROLTA NAISELTA.

Törkeä rikos on paljastunut Virtasalmen pitäjän, Hurskaalan kylässä. Eräältä kuurolta naishenkilöltä on vuoden aikana narrattu rahaa useita satojatuhansia markkoja. Petokseen syyllistynyt osasi kuurojen viittomakieltä ja käytti tätä taitoaan hyväkseen katalaa työtä tehdessään.

Pieksämäellä asuva Martta Kankkunen on pidätetty paljastuksen johdosta. Hänen on todettu useaan otteeseen hankkineen petoksella rahaa maanviljelijä Leinosen kuurolta emännältä, mainiten tarvitsevansa rahat milloin Kuopioon, milloin jollekin maanmittauksia suorittavalle insinöörille.

Leinoset uskoivat asian olevan näin ja luovuttivat Kankkuselle rahaa, saadakseen tämän vaatimukset tyydytetyksi. Asian paljastuessa sillä oli samanlaisia piirteitä kuin eräillä mustalaispetoksilla.

Virtasalmella on tämä häikäilemätön petossarja, joka on jatkunut jo vuoden ajan, herättänyt suurta paheksumista. Asia joutuu oikeuden käsiteltäväksi.

Keskisuomalainen 5. 12. 56.

Liiton sihteerin matkat

Helmikuun	2	p:nä	Joensuussa
»	3	»	Lieksassa
»	16	»	Imatralla
»	17	»	Lappeenrannassa
»	23—24	»	Kemissä

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

FEBRUARI | 61 ÅRGÅNG | Nr 2 - 1957

Så älskade Gud

Det största på Guds underbara kärlek till ett i synd fallet människosläkte var hans utgivande av sin egen älskade Son. Det är denna Guds underbara överflödande kärlek, som du möter, då du kommer med din synd och dina misslyckanden till honom. Du möter ej lagens Gud, som med domens ljungande åskor dömer dig. Nej, om du i dag av ärligt och uppriktigt hjärta vill bekänna din synd får du uppleva, att det som lagen icke kunde åstadkomma genom att den var försvagad genom köttet, det gjorde Gud, då han sände sin Son. Du, som i dag ser dina brister och synder, kan få möta denna underbara kärlek från himmelens Gud. Vi lever i en kall och hård värld och självviskhetens makter regerar. Huru underbart är det då ej att få uppleva och leva i denna Guds överflödande kärlek.

Gud bevisar sin kärlek till oss däri att Kristus dog för oss, medan vi ännu voro syndare. »Denna kärlek till sin himmelske Fader, som fanns hos Jesus, gjorde honom villig att i allt göra sin himmelske Faders vilja. Kärleken till Gud hjälpte honom att i Getsemanekampens nöd och ångest bedja:» Fader, ske icke min vilja utan din.» Jesus möttes av de hånande orden, då han hängde blödande på korset: »Han är ju Israels konung, han stiger nu ned från korset, så vilja vi tro på honom.» Vad höll Jesus kvar på korset? Det var ej i första hand spikarna — nej, det var hans brinnande kärlek till sin Fader och till ett fallet människosläkte.

»Vi älska, därför att Han först har älskat oss», säger aposteln. Du kan i dag bli fylld med denna gudomliga kärlek och få uppleva att Kristi kärlek blir denna tvingande makt i ditt liv som hjälper dig att göra Guds vilja.

Överflödande nåd

möter du också i orden: »Så älskade Gud . . . att var och en som tror på honom skall icke förgås . . .» Var och en som tror. Underbara budskap. Gud fammar i Jesus Kristus hela världen. Det är ett nådes- och frälsningserbjudande för alla. Även du är medräknad. Gud har inte anseende till personen utan kan få uppleva denna frälsningens kraft. Det är samma väg för den noble fariseen Nikodemus som för den stackars synderskan vid Jesu fötter. Var och en som tror på Jesus får gåvan. Det räckte ej för Nikodemus att tro, att Jesus var kommen som lärare. Nej, han måste tro, att Jesus var Guds Son och försonaren för hela människosläktets synder. Tänk, vilken enkel väg! Om du i dag vill tro på Jesus skall du få uppleva frigörelse och segerkraft. »I ingen annan finnes frälsning ej heller finnes under himmelen något namn bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta.» Alla tungor skola bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herre.» Om du inte här i nådatiden vill ekänna Jesus såsom Herre, kommer du dock en dag på domens område att få erkänna Jesus som Herre. I dag bjudes dig denna överflödande nåd genom Jesus Kristus. I Joh. 3: 16 möter du även detta erbjudande från Gud om

Överflödande seger

»Var och en som tror på honom skall icke förgås utan hava evigt liv.» Evigt liv — seger över död och grav, seger över evigt mörker och undergång, en överflödande seger. Detta får du, om du upplever frälsningens under i ditt liv.» Han kom för att göra dem fria, som av fruktan för döden hela sitt liv igenom hade varit hemfallna till träldom.» Huru många människor är det ej i dag som bävar och fruktar för döden. Denna dödsfruktans ångest är deras ständiga sällskap. Då du möter Jesus, han som är uppståndelsen och livet, får du uppleva, huru det eviga livets krafter förjagar dödsfruktans ångest från sin själ. I dag är den välbehagliga tiden — i dag är frälsningens dag. Är du villig att tro på Jesus och åkalla hans namn, så skall du få uppleva denna överflödande kärlek, nåd och seger i ditt liv. Om du säger nej, kommer hela ditt liv att bli förfelat och din evighet fruktansvärd och mörk.

Ur Korsets Budskap

Vasa Bomull 100 år

Vasa Bomulls Ab fyllde 100 år och den 25 augusti 1956 var det stora festligheter. På Vasa Bomull var det tyst och stilla i fabriksalar och kontor. Flaggor vajade för vinden, på stranden var ett stort tält rest och en äreport med girlander vittnade om att något var i görningen.

Festligheterna inleddes kl. 10 på morgonen med avtäckning av stiftaren, kommerserådet A. A. Levons byst utanför huvudkontoret. Fulltalig publik var samlad, och garnisionens musikkår klämde i med Vasa marsch. Många tal hölls vid bysten och på huvudkontoret försiggick många gratulationer från arbetarnas representanter och stadens fäder m.m. Jubileumsdagens huvudfest försiggick i stadens kyrka kl. 12 som var fylld till sista plats. Ärkebiskop Salomies predikade. Sedan utdelades handelskammarens förtjänsttecken. På grund av det stora antalet medaljörer, 421 st., kunde inte alla erhålla sina förtjänsttecken framme vid altaret. Endast 2 personer i äldsta tjänsteåren från varje avdelning fick sina hederstecken i kyrkan. Alla övriga medaljörer erhöll redan vid inträdet i kyrkan medaljer och diplomer. Många av dem äro döva. De som varit i tjänst 25 år eller längre erhöll dessutom en bankbok innehållande 20,000 mk. Den stämnigstulla festen i kyrkan var slut.

Utanför kyrkan väntade bussar och bilar på att föra gästerna till fältlunchen på spinneristranden. Kl. 14 var alla samlade i det stora tältet, där långa bord stod fördigt dukade för lunchen, som bestod av köttsoppa, smörgåsar och öl. Ute trummade regnet, men inne i tältet var det torrt och stämningen steg allt eftersom maten minskade i kastrullerna. Man sjöng och dansade folkdanser, och bergsrådet Rautio höll tal om spinneri-industrins historia och dess utveckling fram till våra dagar. Kaffe med bröd avnjöts. Musikkåren avslutade lunchen med en marsch. Kl. 4 tömdes tältet för att alla skulle få en stunds vila. Landsborna och pensionärerna fördes hem med bussarna. På kvällen återvände en stor del för att dansa på dansbanan i tältet, medan kontorspersonalen och en del inbjudna festade på restaurang och Handelsgillet. Hundraårsdagen var till ända och minnet av den värmer och gör vardagen lättare för alla som varit med.

Särskilt berättas om de dövas arbete i spinneriet. För närvarande arbeta omkring 20 döva där med gott uppförande och skicklighet. Nu äro många av dem pensionärer. Sex av dem fick medaljer. Den längsta tiden i fabrikens tjänst var Axel Grev med 42 år, Liisa Perälä 32 år, Martta Lyytinen med 33 år och de övriga 28 år. År 1886 tog en varmhjärtad fabrikör Sandman en döv kvinna Julia Anttila från Ilmajoki i tjänst, den första döva på prov vid det ofarliga härveriet. Efter en tid tyckte han att hon utfört sitt arbete bra och han tog emot flere döva i samma avdelning. Då fabriken utvidgades kom en ung spinnmästare Knowles från England i stället för Sandman, som lämnade platsen på grund av hög ålder. Knowles betraktade de dövas goda arbete med maskinerna, han började våga sätta de nya arbeterskorna vid de farliga spinnmaskinera och även döva män vid de stora rensmaskinerna Från och med år 1886 ända tills nu har de döva varit i fabrikens tjänst och det finns hopp om god fortsättning i framtiden för dem i deras arbete.

A. H-s.

Nytt från förbundet

Vid centralstyrelsens möte den 2 december behandlades bl.a. följande ärenden:

Protokollet från mötet den 14. 10 upplästes och antecknades därav anledande vissa ändringar och meddelanden.

Framfördes redovisning från kulturdagarna för unga och godkändes vissa därav anledande utgiftstillägg och reseersättningar.

Beslöts att öka försäljningsarvodet för förbundets 50-års jubileumshistorik sålunda att säljaren erlägger till förbundet 300 mk i stället för 400 mk hittils. Beslutet gäller från 1 jan. 1957.

Åt ordföranden Kierimo beslöts erlägga 150.000 mk i ersättning för förberedelserna till 50-årshistoriken.

Åt den nya förbundskassören ekonom Eero Laamanen gavs vissa behöriga fullmakter, som han behöver i egenskap av förbundets kassör.

Antecknades i protokollet att den avgående kassören Evert Toivio förärats kristallvas med silverpiedestal som minnesgåva och som erkänsla för väl utfört värv.

Beslöts att byta den i förbundets ägo befintliga megaskopen till en limnings- och granskningsapparat för filmer.

Beslöts att förtydliga det beslut som tidigare gjorts angående föredragshållares ersättningar, sålunda att ersättning för förlorad arbetsförtjänst tillkommer (plus dags- och föredragsarvoden samt reseersättning).

Antecknades att för de kristliga ungdomsdagarnas anordnande i Helsingfors uttagits ett 10.000 mk stort understöd ur kollektmedlen.

Till Egnahemsfonden fogades de 2500 mk, som föregående kassören Toivio överskridit i sin bokföring.

Beslöts att bevilja att 130.000 mk stort lån åt föreningen i St. Michel mot säkerhet och på samma vilkor som givits för lån åt andra föreningar. Beloppet uttas ur Egnahemsfondens medel.

För föreningen i Tavastehus beviljades 8.600 mk för ökning av biblioteksbeståndet.

För pastor Paunu beviljades arvode för uppgörande av de verksamhetsregler som tillkommer redaktionskommitten för Tidskrift för Döva.

Beslöts att hålla förbundets årsmöte i Jyväskylä den 24 mars, med början kl. 11 med andaktstund. Avslutningssamkväm med program börjar kl. 19, varvid bl.a fru Vilma Renner från Stockholm föredrager om sina intryck från Amerikaresan. Jyväskyläföreningen anordnar välkomstsamkväm den 23. 3.

Till kommitten för anordnandet av nordiska ungdomslägret år 1958 valdes herrar Narmala, Savisaari och Mäkelä.

Beslöts att erlägga ersättning till Vasa- och Uleåborgsföreningarna för de åsamkade reseutgifterna för nämnda föreningarnas representanter till kulturdagarna för unga.

Beslöts att föredra för årsmötet det av stadgekommitten föreslagna ändringen av tidsperioden för årsmötet (varje år eller vartannat år eller vart tredje år).

Då vissa föreningars ansökan om understöd hos Penningautomatföreningen blivit förkastade, beslöts anmoda föreningarna att sända ansökningar jämte motivering till förbundet som vidarebefodrar dessa till Penningautomatföreningen, som sålunda endast tar till prövning de ansökningar som inlämnats genom förbundets försorg. Ansökningarna böra insändas i god tid före januari månads utgång.

Dessutom behandlades vissa smärre löpande ärenden.

Förbundets årsmöte

hålles i Jyväskylä den 24 mars å senare angiven plats. Kl. 11 hålles andaktstund. Årsmötet börjar kl. 12 och kl. 19 är det avslutningssamkväm.

Vid årsmötet behandlas de i stadgarnas 8:de paragraf nämnda och de till mötet framförda ärendena, vilka böra insändas jämte kort referat till förbundets kansli före den 24 februari.

Föreningsrepresentanterna har vid årsmötet rätt till 1 röst per 10 medlemmar, vilka till förbundet erlagt föreskriven årsavgift eller ständig medlemsavgift. Förbundet erlägger för *långväga* representanter tur och returbiljettspris i 2. klass samt 1000 mk i dagsarvode från 1:sta dagen, dock endast för en representant för varje förening. För representanter med kort färdsträcka, likaså en från varje förening, erlägges som förut halva biljettpriset.

Lördagen den 23 mars anordnar de dövas förening i Jyväskylä välkomstsamkväm kl. 19.

Förstärkta centralstyrelsen sammanträder till möte måndagen den 25 mars i Jyväskylä, tid och plats meddelas senare.

Finland bäst i friidrott

I den nordiska idrottsserien för året blev Finland med bred marginal den bästa nationen tack vare sin jämnhet i alla idrotter. Som vanligt placerade sig Sverige som tvåa, men överraskande var det att Sverige var bäst i kast, detta till stor del Ömans förtjanst. Danmark var tvåa i löpningar men sammanlagt fick Danmark finna sig i att vara sist.

Nedanstående resultat kan studeras för jämförelser.

1. Finland

Löpningar: Mauno Lepistö 3.000 m. 8.58,0 min. 758 p.; Mauno Lepistö 5.000 m. 15.36,4 min. 734 p.; Kalevi Kuningas 1.500 m. 4.14,0 min. 690 p.; Mauno Lepistö 1.500 m. 4.15,6 min. 670 p.; Pentti Pehkonen 3.000 m. 9.14,0 min. 658 p.; Olli Lehti 400 m. 52,8 sek. 654 p.; Pentti Pehkonen 1.500 m. 4.17,2 min. 650 p.; Pentti Pehkonen 5.000 m. 16.04,0 min. 637 p. S:a 5.451 p.

Hopp: Paavo Saarikoski tresteg 13,99 m. 790 p.; Voitto Reikkilä tresteg 13,88 m. 772 p.; Sulo ERannikko höjd 1,80 m. 700 p.; Paavo Saarikoski höjd 1,75 m. 711 p.; Aarno Oinas höjd 1,75 m. 711 p.; Erkki Keski-Levijoki stav 3,55 m. 536 p. S:a 4.290 p.

Kast: Eero Ojala spjut 54,82 m. 622 p.; Arvo Hämäläinen spjut 54,24 m. 611 p.; Olavi Kaisenlehti kula 11,93m. 574 p.; Heino Niemelä kula 11,20 m. 516 p.; Valentin Kaurela kula 11,05 m. 504 p.; Heino Niemelä diskus 33,02 m. 447 p. S:a 3.274 p.

Totalsumma: 13.015 p.

2. Sverige

Löpningar: Lars Sundström 1.500 m. 4.13,6 min. 695 p.; Roberet Sundell 1.500 m. 4.13,8 min. 693 p.; Robert Sundell 2.000 m. 5.54,2 min. 678 p.; Lars Sundström 800 m. 2.04,0 min. 590 p.; Rune Nykvist 400 m. 54,0 sek. 582 p.; Reinhold Johansson 200 m. 24,3 sek. 574 p.; Reinhold Johansson 100 m.; 12,1 sek. 572 p.; Jan-Åke Ekholm 100 m. 12,1 sek. 572 p. S:a 4.955 p.

Hopp: Leif Sträng höjd 1,60 m. 555 p.; Bernt Ryden höjd 1,60 m. 555 p.; Acke Fransson höjd 1,60 m. 555 p.; Ingemar Johansson tresteg 12,02 m. 519 p.; Per Johansson höjd 1,55 m. 509 p.; Stefan Fransson höjd 1,55 m. 509 p. S:a 3.202 p.

Kast: Robert Öman spjut 61,07 m. 756 p.; Robert Öman kula 11,52 m. 541 p.; Ingemar Johansson kula 11,35 m. 528 p.; Nils-Erik Berggren kula 11,33 m. 526 p.; K.-G. Sjöberg kula 10,82 m. 485 p.; Ingemar Johansson diskus 34,55 m. 484 p. S:a 3.320 p.

Totalsumma: 11.477 p.

3. Norge

Löpningar: Finn Gjöen 1.500 m. 4.15,4 min. 672 p.; Kjell Larsen 1.500 m. 4.18,2 min. 637 p.; Erling Eriksen 100 m. 11,9 sek. 623 p.; Arnulf Pedersen 100 m. 11,9 sek. 623 p.; Arnuld Pedersen 400 m. h. 58,6 sek. 618 p.; Kåre Smedsgård 5.000 m. 16.15,2 min. 602 p.; Jarle Lid 100 m. 12,0 sek. 597 p.; Kjell Larsen 800 m. 2.05,7 min. 551 p. S:a 4.923 p.

Hopp: Arnulf Pedersen höjd 1,65 m. 605 p.; Ulf Vidar Pedersen höjd 1,60 m. 555 p.; Endre Grytnes höjd 1,60 m. 555 p.; Endre Grytnes tresteg 12,13 m. 532 p.; Brynulf Dammen höjd 1,55 m. 509 p.; Erling Eriksen längd 5,98 m. 507 p.; S:a 3.263 p.

Kast: Per Sikko kula 10,66 m. 472 p.; Brynulf Dammen diskus 33,55 m. 460 p.; Gabriel Rafoss kula 10,43 m. 454 p.; Ola Svare kula 10,43 m. 454 p.; Jarle Lid kula 10,25 m. 440 p.; Einar Koppen kula 10,03 m. 423 p. S:a 2.703 p.

Totalsumma: 10.889 p.

4. Danmark

Löpningar: Willy Pedersen 400 m. 51,3 sek. 737 p.; Gunnar Jacobsen 100 m. 11,5 sek. 737 p.; Willy Pedersen 800 m. 2.00,6 min. 678 p.; Willy Pedersen 100 m. 11,8 sek. 650 p.; Gunnar Jacobsen 400 m. 53,0 sek. 642 p.; Knud Rasmusesn 100 m. 11,9 sek. 623 p.; Jörgen Majgård 1.500 m. 4.22,2 min. 589 p.; Knud Rasmussen 200 m. 24,6 sek. 527 p. S:a 5.183 p.

Hopp: Gunnar Jacobsen tresteg 12,21 m. 542 p.; Uffe Danielsen höjd 1,55 m. 509 p.; Finn Aarslev höjd 1,55 m. 509 p.; Jörgen Majgård höjd 1,50 m. 464 p.; Henning Frederiksen höjd 1,50 m. 464 p.; Knud Rasmussen höjd 1,50 m. 464 p. S:a 2.952 p.

Kast: Karl Sörensen kula 10,35 m. 448 p.; John Nielsen kula 9,89 m.; 413 p.; Karl Sörensen diskus 30,07 m. 377 p.; Jörgen Majgaard diskus 29,68 m. 368 p.; Alfred Nielsen diskus 29,52 m. 365 p.; Finn Aarslev kula 9,63 m. 394 m. 394 p. S:a 2.365 p.

Totalsumma: 10.500 p.

SHACKNYTT

Tävlingsinbjudan. Härmed ha vi äran ibjuda alla till Finlands Dövas Schackförbund hörande medlemmar till deltagade i förbundets

schackmästerskapstävlingar,

vilka vi med vederbörligt tillstånd arrangera i Jyväskylä i därvarande dövskola den 19-22 april 1957.

Tävlingen börjar den 19 april kl. 9.

Deltagaravgiften är i M-klassen 500 mk, A-klassen 350 mk och i B- klassen 300 mk per spelare.

Som priser utdelas I-II-III pris i hederspokaler.

Anmälan om deltagande bör sändas senast före den 1 april till adress Väinö Rahkonen, Minna Canthinkatu 22 as 5, Jyväskylä. Bedes hövligen meddela om ankomsttiden, samt medtaga schackbräden och schackklockor. Rum kan reserveras on anmälan därom göres till ovannämnda adress.

Med schackhälsning

Jyväskylän Kuurojen Shakkiseura »Torni»
Väinö Rahkonen, ordf. Elli Rahkonen, sekr.

Jyväskylä Dövas Schackklubb »Torni» arrangerar 10-års jubileumsfest i samband med FM i schack den 20 april kl. 18 i dövskolan i Jyväskylä. Gott program! Välkomna!

FRÅN HEMLANDET

Församlingsmeddelanden 1956

Vigda:

Byggnadsarbetaren Karl August *Sjöholm* och fröken Ritva Onerva *Silonen*, båda från Dahlsbruk. Vigda den 10/10 i Helsingfors.

Borstbindaren Josef Anders *Håkans* och fröken Anna Adina *Södergård,* båda från Vasa. Vigda den 16/10 i Vasa.

Svarvaren Bror Erik *Södergård* och fröken Saima Maria *Tarvonen,* båda från Vasa. Vigda den 17/11 i Vasa.

Bokbindaren Toivo Mikael *Tarvonen* och fröken Saara Sisko *Korhonen,* båda från Helsingfors. Vigda den 26/11 i Esbo.

Poleraren Usko Johannes *Paavola* och sömmerskan Alli Eliisa *Hietaniemi*, båda från Åbo. Vigda den 4/11 i Perho.

Timmermannen Aimo Kalervo *Tammi* och bondedottern Maila Kaarina *Pajunen*, från Uleåborg, vigda den 2/12 1956

Döpta:

Merja Sinikka, född den 30/6. Föräldrar: maskinsnickaren Pauli *Leikas* och hans hustru, f. Vanhanen, Hollola, Okeroinen.

Timo Olavi, f. den 7/9. Föräldrar: skräddaren Esko Johannes *Keski-Levijoki* och hans hustru Marja-Terttu, f. Perkkiö från Åbo.

Kari Yrjö Lennart, f. den 5/8. Föräldrar: elmontören Mauri *Saari* och hansa hustru Dora Majlis, f. Hagelberg, Åggelby.

Liisa Marketta, född den 27/8. Föräldrar: arbetaren Jaakko Erkki *Kallio* och hans hustru Aila Kyllikki, f. Linden, Tavastehus.

Maritta Saara Elisabet, född den 13/10. Föräldrar Toivo Mikael *Tarvonen* och hans hustru Saara Sisko, f. Korhonen, Helsingfors.

Pirjo Mirjami, född den 4/6, döpt den 17/6. Föräldrar: tapetseraren Jooseppi *Soini* och hans hustru Elsa, f. Hietaniemi ,Lappo. Döpt av pastor Ville Kuoppala.

FAMILJENYTT

80 ÅR fyllde den 30 januari fru Olga Stadius i Helsingfors

75 År fyllde den 24 januari fröken Emilia From i Helsingfors

75 År fyller den 11 mars herr Artur Karlsson i Helsingfors

70 År fyller den 10 mars fru Matilda Ranta i Helsingfors.

MÖTEN

GAMLAKARLEBY Dövas Förening r.f. håller årsmöte i församlingshemmet Torggatan 41 den 16 februari kl. 18 varvid behandlas de i föreningens stadgar § 6 förekomma ärenden.

Söndagen den 17 febr. håller föreningens *kyrkodag* med nattvardsgång i stadens kyrka. Talarna äro pastorer Lauri Paunu och Heikki Hyvärinen, fru Katri Pitkänen m.fl.

Oy Surdus Ab

ordinarie bolagsstämma försiggår å Helsingfors Dövas Förening, Elisabetsgatan 27 A 8, lördagen den 16 mars kl. 14. Behandlas de i bolagsordningen § 9 upptagna ärandena.

Styrelsen.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E. 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1957:
1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

Unohtumaton mäenlasku

Hei juu, halloo, huusi Keevarin Antti laskiessaan takamuksillaan jäistä mäkeä. — Älä laske housuillasi, saat tukkapöllyä äidiltä, torui Antin sisko Kaisa mäen vieressä.

— Äläkä huuda niin kovaa, meidän pikku Annukka on kipeä ja isä voi tulla luudan kanssa ajamaan meitä pois, varoitteli naapurin Eeva vihaisella äänellä.

— Möö, huusi Antti, joka oli laskenut laskunsa loppuun ja sänttäsi mäkeä ylös, heittäen ohimennen tiensivun lumivallista lunta tyttöjen niskaan.

— Ämyri, ämyri, ämpäri äää, siinä oli Antti taas menossa housuillaan liukasta mäkeä alas.

— Tuollainen ämyri, aina äänessä, tuhahti Kaisa ja asetuttuaan kelkkaansa hurautti mäen alas.

Eeva seurasi perässä ja koetti ohjata mäkeä nousevan Antin päälle. mutta tämäpä hyppäsi ketterästi syrjään ja tyttö lennähti lumivalliin.

Ähähähähää, ilkkui Antti ja ääntä riitti mäen täydeltä.

Illalla Antin housuja katseltiin. Antti itse jo oli sängyssä raanun alla, mutta valppain silmin hän katseli kuinka äiti nosti housut tarkasteltavakseen.

— Senkin kantelija, juorukello, kielikello, pitkin raittia kalkattaja, Antti huulet torvella suikahutti ohi kävelevälle Kaisalle.

Kaisa nakkeli niskojaan. Äiti käänteli housuja ja isäkin siihen tuli.

— On Antti taasen laskenut housuillaan mäkeä, sanoi äiti. On takamus jo niin ohut, että valo läpi paistaa.

Äiti nostaa housut valoa kohti ja aivan selvään valoa kuulottaa kuteiden läpi.

Se Antti, se pahus, manaili isä. Kuuluu hihkuneen mäessä niin, että toiselle puolelle kylää kuului. Poika, poika, mitäs sanot puolustukseksesi.

Isä kääntyi uhkaavasti Antin vuodetta kohti, mutta tämä oli painanut silmänsä kiinni. Värähtelevät silmäluomet todistivat hänen teeskentelevän.

— Älä nyt, annan hänen olla, on niin myöhä, kielteli äiti ja alkoi etsiä sopivaa paikkalappua.

Isä murahteli jotain selkäsaunaa tarvitsevasta naskalista, mutta jätti kuitenkin Antin rauhaan. Tämä raotti silmiään varmistuakseen vaaran ohimenosta ja käänsi kylkeään, vetäytyi kippuraan ja valmistautui vastaanottamaan unta.

Ja uni tuli.

Keskellä yötä Antti heräsi. Kaikki oli hiljaista ja pimeää, viereisestä vuoteesta kuului Kaisan tasainen hengitys. Ulkona oli kirkas kuutamo, ikkunasta oli lattialle valahtanut kirkas valoläikkä, saattoi melkein erottaa jokaisen yksinäisen kuunsäteen.

Äkkiä ikkuna pimeni, hetkeksi, jokin hahmo sujahti kuin säteitä pitkin laskien keskelle valoläikkää.

Antti säikähti, sydän hypähti vihlaisten ylöspäin, nopeasti hän veti raanun päänsä yli. Hetken päästä hän kuitenkin kurkisti, ja aivan oikein, siinä valoläikän keskellä kyyhötti jokin olento, joku tonttu.

Antti säikähti toistamiseen, hän aikoi huutaa, isää, äitiä, Kaisaa, koko kylää avukseen, mutta tonttu rauhoitteli:

— Älä pelkää Antti, minähän se olen mäkiminninkäinen Monkel. Olen tullut hakemaan sinua mäkeä alas laskemaan kuunsillalle.

Rauhoittuneena Antti kohosi istumaan ja silmäili Monkelia. Tämä oli korttelin korkuinen, karvalakki, läppäkorvat, nenä vaaksan pituinen, karvainen töppöhäntä pilkisti housuista.

— Siellä on paljon meikäläisiä mäkeä laskemassa, kaikki housuillaan laskevat. Näimme kuinka sinä päivällä hienosti laskit, ja siksipä päätimme kutsua sinut mukaan. Mutta joudu jo, nyt on kuutamo parhaimmillaan.

Antti vetäytyi pystyyn ja ryhtyi kopeloimaan vaatteitaan, mutta Monkeli esteli:

— Siellä on lämmintä, ei siellä mitään vaatteita tarvita, tule yöpuvussa vaan.

Ja kun Antti aikoi ovelle, Monkeli veti ikkunan luo.

— Tästä helpommin pääsee.

Hiukan pökämystyneenä Antti seurasi menninkäistä läpi ikkunanlasin pitkin kuunsäteitä kohti kuuta.

He kiipesivät ja kiipesivät, kuutamossa hohtavat valkoiset pellot ja järvenselkä jäivät alle. Anttia hiukan pökerrytti, jopa peloittikin katsoessaan välillä alas ja nähdessään kotitalonsa pienenä tulitikkulaatikkona. Kaukaa edessä kuumotti pyöreänä pallona kuu, kirkkaan keltaisena ja kuperana. Sädesilta, jota he kiipesivät vei suoraan kuun laelle, Antti erotti jo kaukaa lukuisia mustia päitä, jotka sieltä alaspäin kurkkivat.

— Tässä hän on, huudahti Monkeli hypähtäessään viimein kuun laelle.

Antti seurasi häntä, ja joutui menninkäisten piirittämäksi. Nämä katselivat häntä uteliaana ja yhtä uteliaana Antti katseli heitä.

— Tervetuloa, tervetuloa, piipittivät menninkäiset. Tervetuloa maailman hienompaan mäenlaskuseuraan Kuun Säteitä Alas Pyllistelijöihin i.r. (ilman rekeä). Kunniavieraana saat valita sen mäen, jota lasketaan.

Antti silmäsi ympärilleen. Joka taholle kuun kiireeltä erkani alas sädesiltoja, jokaista alas katsoessaan Anttia pyörrytti, kaukana alhaalla näkyi valkoinen kimalteleva maa.

— Ei mitään näistä, hän mieli sanoa. Ollapa kotona sängyssä, jospa ei koskaan ilman housuja olisi mäkeä laskenut. Mutta ääneen Antti sanoi: otetaan tämä mäki ja osoitti umpimähkään yhtä.

— Hurraa, hurraa, ämyri, ämyri äää kiljuivat tontut. Antin vatsanpohjaa vihlaisi, nyt hän ymmärsi miksi kukaan ei voinut sietää hänen kiljuntaansa.

— Se on kaikkein korkein mäki, hyvin osasit valita. Antti, saat kunniavieraana laskea ensin.

— Enhän minä, kielteli Antti, mutta menninkäiset työnsivät hänet kuun reunalle ja sädesillalle istumaan.

Hii op, siinä sitten Antti meni.

Tuuli viuhui Antin korvissa ja pusersi vedet silmiin. Sädesilta vei jyrkkänä kohti maata, joka äsken vielä oli kaukana alhaalla, mutta nyt lähestyi huimaavaa vauhtia. Antin takamuksissa tuntui kuumaa kihelmöintiä, vauhti hankasi istumapaikkaa sietämättömästi, ilma viuhui . . . kuunkimmelteinen maa ja musta metsä läheni silmissä . . . takaa kuului menninkäisten mieletöntä kiljuntaa äää ämyri äää ämyri

äää ämyri . . . Antti koetti käsillään jarruttaa vauhtia mutta turhaan, hankaus synnytti samanlaista poltetta kuin koulussa voimistelutunnilla köysissä liuttaessa, mutta paljon polttavampaa.

Jo maassa, Antti töksähti nurin, ryöpsähti lumessa parikymmentä kertaa ympäri, nousi pystyyn, mutta paiskaantui seuraavassa hetkessä nurin taasen, kiljuva menninkäinen oli lennähtänyt suoraan hänen selkäänsä. Toisia menninkäisiä laski nopeassa tahdissa kuin tykinkuulalla ratsastaen, hänen päälleen, ylitseen, hautasivat hänet alleen ja koko ajan kaikui viiltävän kimeänä . . . äää ämyri äää . . . ämyri äää.

Viimein selvisi Antti pystyyn, kolhittuna, mustelmilla, pökerryksissä. Menninkäiset makasivat lumessa ja hihittivät tikahtumaisillaan.

— Loistolasku, kerrassaan mainio lasku, ennenkuulumattoman hieno lasku koko seuramme historiassa, kakatteli Monkel Antin korvaan.

— Pakoon, mamma . . . kiljaisi äkkiä joku menninkäisistä. Kaikki ryöpsähtivät kiireiseen pakoon, Antti myös, tietämättä oikein mistä on kysymys, yritti juoksuun, mutta voimakas käsi sieppasi hänet niinkuin useimmatkin menninkäiset kiinni.

— Senkin muksut, pärpätti vihainen ääni. Menette kuluttamaan hyviä housujanne mäenlaskuun. Mistäs luulette minun uusia hankkivan. Mars kotiin vain joka mukula, ja mikäs otus tämä on.

Antti huomasi seisovansa menninkäismamman edessä. Tämä oli puolen pitkän männyn korkuinen, koukkuselkä, nenä oli pitkä kuin lipputanko ja näppyläinen kuin hernesäkki.

— Mi . . . minähän se, yritti Antti, mutta menninkäis-mamma tiuskaisi:

— Suu kiinni siinä ja luolaan ja muut pojat kans.

Ei auttanut Antin muu kuin seurata menninkäismammaa, joka paimensi poikuettaan kohti metsän pimeyttä. Menninkäispojat koettivat rohkaisevasti iskeä silmää Antille, mutta tämä ei niistä juuri välittänyt, tallusteli menninkäismamman otteessa itkuun purskahtamaisillaan.

He kahlasivat lumessa puiden välissä. Kuu loi hangelle hopeisia kohtia ja mustia varjoja, menninkäiset hihittelivät, mutta menninkäismamma piti Anttia tiukasti silmällä. Näin he saapuivat lumen peittämän mäen juurelle, mäki oli Antille ennestään tuttu monista hiihtolenkeistä ja marjaretkistä, mutta nyt vasta hän huomasi onkalon, joka oli mäen juurella. He työntyivät sisään, ensin meninkäispojat, sitten mammamenninkäinen Anttia taluttaen.

Antti huomasi joutuneensa suureen luolaan, seinät kimmelsivät vuorikristallista, perällä näkyi takka ja siinä tuli ja tulella valtava pata, jota ukko menninkäinen juuri hämmenteli.

— Olivat muksut mäkeä laskemassa, housusillaan, mutta sainpas kiinni, huohotti mamma menninkäinen tyytyväisenä. Mutta sainpas pojat kiinni ja tämän ihmispennun kaupan päälle. Jaa, ovatkos kaikki pojat koolla, lasketaanpas: Monkeli, Mankeli, Minkeli, Menkeli, Konkeli, Kankeli, Kinkeli, Kenkeli, Vonkeli, Vankeli, Vinkeli, Venkeli, Sonkeli, Sankeli, Sinkeli, Senkeli, Ponkeli, Pankeli, Pinkeli, Penkeli, Ronkeli, Rankeli, Rinkeli . . . ei Renkeli ole täällä, pääsi pahus pakoon, mutta kaipa se nahjus aamulla ilmestyy.

— On tämä puurokin jo valmista, selittelee pappa menninkäinen patansa luona. Mutta enpäs annakkaan näille pojille, menivät pahukset kuuta laskemaan housusillaan, vaikka olen satakymmenen ja puoli kertaa kieltänyt ja lisäksi pitivät sellaista ulinaa.

— Kuulittekos, housut pois ja nukkumaan, komentelee mamma poikiaan. Nämä tottelevat nöyrästi, vetävät housunsa pois, lattian keskelle ne heittävät ja sitten hiipivät seinävierille pehkukasoille.

Antti on seisonut nöyränä ja orpona, itku on pyristellyt esiin, mutta vielä hän on saanut sen pidetyksi sisällään.

— Katsokaas pojat, ovat takamukset niin ohueiksi kuluneet, että tuli läpi loistaa, marmatteli äiti menninkäinen ja kohotteli housuja tulta vasten.

— Tässä on meillä housunpaikkaaja jyristeli pappa menninkäinen ja osoitteli Anttia kauhallaan.

Antti kyyristeli arkana kohti luolansuuta, mutta mamma menninkäinen lähti tulemaan kohti.

— Tuus tänne poika, saat paikata meidän housuja lopun ikäsi, hahahahahhhaa.

Antti yritti rynnätä pakoon, mutta kompastui ja lennähti lattialle. Hädissään hän parkaisi:

— Ääitii . . .

Anttia puistettiin olkapäästä, mutta hän huusi ja potki silmät suljettuna. Vasta kuullessaan tuttuja ääniä hän varovaisesti raotti silmiään.

Äitihän siinä oli ja isä ja Kaisa. Hän oli kotonaan, vuoteensa vieressä, sängynpeitto ja tyynyt lattialle sotkettuna.

— Mikäs sinulle tuli, näitköhän pahoja unia, rauhoitteli äiti.

Antti nostettiin takaisin vuoteeseen. Isä ja äiti menivät jälleen nukkumaan, niin Kaisakin, mutta valo jätettiin palamaan.

Ennen nukahtamistaan päätti Antti lujasti ettei koskaan enään laske mäkeä housuillaan eikä enään kilju ämyriään.

Ja uskokaa tai älkää, tämän lupauksen hän piti.

Uuras Luuta

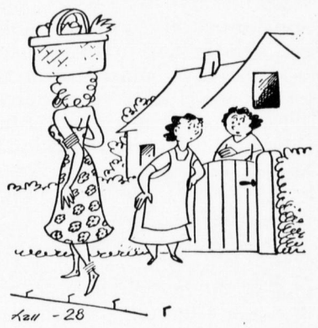

Urheilua se on tämäkin

Maantiejuoksua ja uintia

eli kuvaus nykypäivien metsänkävijöistä.

Ovatko kaikki autossa, kysyimme?

Seurakunta kääntelehtii ja suorittaa likimääräisiä arveluja. Joku on poissa mutta kuka. Yksi tuttu naama puuttuu, mutta kuka? Jo puuttuva naama tulee, Tynkkysen poika, joka on asemakioskista käynyt ostamassa puolentusinaa lyijykyniä. Tarvitsee niitä rastitunnusten muistiinmerkitsemisessä. Tarkka poika tämä Tynkkynen.

Jo ovat kaikki autossa. Kuljettaja saa lähtömerkin ja ohjaa rukkiansa poikki linnankaupungin asemaaukion. Siellä aukion laidassa yrittää Ikolan Sulo saada omaa autoaan liikkeelle. Taisi sinne jäädä, ehtii joku jo vahingoniloisesti todeta, mutta nielaisee ennenkuin tipahtaa. Jo tulee Sulo automme pölypilvessä.

On kesäkuun 10:s päivä. Suuri päivä maamme kuuroille suunnistajille. Ainoa yksistään kuuroille tarkoitettu kilpailu maassamme alkaisi tunnin päästä. Jännitys ja hermostus kuvastuu autonlastin kasvoilla. Helsingin Heron kunnia-arvoisen puheenjohtajan Leväsen otsalla vierii isoja ja raskaita hikikarpaloita. Hänellä on huolta. Heroilla on kilpailujen yhteydessä seuraottelu 'innankylän Hälin kanssa — ja kaksi Heron tähtisuunnistajaa on jäänyt saapumatta.

Auto vierii pitkin uutta Turun tietä. Kiivetään mäen päälle ja tie avautuu eteenpäin viivasuorana nauhana aina taivaanrantaan saakka. Joku tietäväinen valistaa tietämättömiä kertomalla kuinka kuvernööri muinoin veti kartalla viivottimen avulla viivan, jonka mukaisesti tie sitten tehtiin. Sattui kuvernöörin sormi kerran jäämään kynän tielle ja siihen tuli viivaan mutka, ja sekin mutka tuli tiehen. Varsin mielenkiintoista, eikö niin.

Mutta se meidän auto.

Meitä viedään kauas korpeen kuolemaan, lohdutti joku vierustoveriaan. Ensikertalaiset kalpenivat, taisi mieleen muistua koti ja äiti, vanhemmille ja naineille vaimo ja lapset.

Automme puskee puiden sekaan kapeata metsätietä. Keikutaan ja kallistellaan. Suunnistajamme silmäävät tienvieren risukkoa ja ryteikköä kauhistunein mielin.

Peli Vassi, joka aina ja joka tilanteessa on vain sama Peli Vassi, puki ajatuksensa sanoiksi:

Kyllähän tuonne menisi kävelleen tyttö kainalossa, mutta muuten vaan juoksemaan ja tämmöisessä helteessä, kyllä se ehdottomasti on älyvapaata urakkaa.

Lohdutimme poikaa, jotta onhan siellä kilpailupaikalla ratamestari, joka on naispuolinen ja varsin söötti tyttö, josta kyllä voi seuraa saada, kunhan ensin juoksee pienen lenkin. Peli Vassi piristyi silminnähden ja ymmärtäähän sen, toivossa on hyvä elää.

Jo saavutaan perille. Autonlasti purkaantuu maalaistalon pihalle ja valtaa saunakamarin ja yleensä koko tienoon.

Levänen on tehnyt päätöksensä. Hän ilmoittaa siirtävänsä juniorisarjan Herolaiset pääsarjaan, seuraottelusarjaan. Pojat kauhistelevat . . . en mää tommoista matkaa jaksa . . . en mää ole maratonjuoksija vaan pikajuoksija . . . en mää ikinä kestä maaliin saakka . . . Mutta sitten he vaikenevat, syvä vakavuus kuvastuu kalpeilla nuorukaiskasvoilla, he ymmärtävät saamansa tehtävän tärkeyden ja purren leukapielensä niin kuuluvasti yhteen, että talon karhukoira pelästyneenä kipaisee portaiden alle, he ryhtyvät matkavalmisteluihin. He päättävät täyttää seuransa nimen antaman velvoituksen (Hero = kreik. urho, sankari). Muut kilpailijat ja erityisesti naisväki silmäilee näitä poikia kuin urhoja ainakin . . .

Aurinko porottaa melkein kohtisuoraan taivaalla. Kuumuus alkaa olla sietämätön, summittaisesti arvioiden lämpöä on Celsiuksen mukaan varjossa 36 astetta, auringossa 45 ja saunassa 115 astetta. Kaikilla on jo kuumuuden synnyttämä tuskanhiki otsallaan, poikkeuksen tekee vanha vilusäkki Jarmala, joka paksuun villatakkiin kääriytyneenä hytisten kyselee, jotta eikö kenellekään ole lainata villapuseroa koska hän on unohtanut omansa kotiin.

Yksi kerrallaan saavat kilpailijat lähtömerkin ja juoksevat kauniin punaisella kreppipaperilla merkittyä polkua kohti K-paikkaa. Menee miestä monenmoista, on paitaa, puseroa, on polvihousua ja uimahousua, on pitkiä housuja ja vanhoja kalahousuja. (Kalahousun omistaja uskoo, että kalastaessa saatu tuuri seuraa housujen mukana rasteille, joiden löytämisessä asianomainen tuuria tarvitseekin).

Sinne he häipyvät suureen metsään ja hiljaisuus laskeutuu kilpailukeskukseen, ajanottaja, ratamestari ja voileivänlaittajatytöt ja karhukoira ryhtyvät kuluttamaan pitkäksi venyvää aikaansa.

Aurinko paistaa, linnun laulavat, lehmät ammuvat . . . on kesä ja rauha.

Mutta metsän ryteikössä on täysi sota. Armoa ei anneta eikä pyydetä. Miestä pyyhältää eteenpäin, joku niin kovaa kuin juoksullaan pääsee, joku sitä vauhtia kuin hissutellen ehtii. Kompassikyntäjät puskevat suoralla suunnalla, kartanlukijataiturit yrittävät selviytyä polkuja pitkin, tuurisuunnistaja juoksee sinne minne nenänsä osoittaa, mutta yleensä kaikilla on samanlainen yhtäläinen kiire.

Kuumaa on. Vallitsee troopillinen helle. Hiki juoksee kaikilla nopeammin kuin juosten eteensä pääsee. Liiat kilot haihtuvat kuin höyrykaapissa. Mutta eteenpäin, se on jokaisen mielessä. Ja eteenpäin jokainen menee jollakin tavalla.

Pummauksia sattuu jokaiselle. Sehän on selvää, kukas tällaisessa helteessä pystyisi pitämään päänsä kylmänä. Jaska on saanut kompassiinsa magneettisen sähköhäiriön, niin hän väittää, ja löytää itsensä suuren järven rannalta aivan päinvastaisesta suunnasta kuin oli tarkoitus. Miten lie, sattuuhan niitä magneettisia häiriöitä, asia on erikseen onko tämä tapaus sellainen.

Peli Vassi esii kuumeisella innolla ja kiireellä. On ehdittävä maaliin, jotta voisi edes hiukan pitää hauskaa. Mutta miten lie, pitääkö poika liikaa kiirettä, 3:s rasti ei löydy millään. Kohta poika ei tiedä missä pyörii, kunnes löytää itsensä järven rannalla. Järvi kuin järvi, äkkiä uimaan vain ja se selvittää päätä senverran, että selkisi missä ollaan. Uusi yritys kohti kolmosta.

Leppo Tillunen on juossut kovaa. Hän on hyvin selvittänyt puolimatkan ja seisoo sillä viivasuoralla maantiellä. Hän toteaa, että aikaa on mennyt yli 2 tuntia, ja muistaa suurisuisen Jarmalan luvanneen juosta reitin puolessatoista tunnissa. Leppo päättää keskeyttää siihen ja ryhtyy ravaamaan maantietä pitkin. Tuli tästä maantietaipaleesta pojalle koko lenkin raskain osuus. Leppo kertonee vielä lastenlapsilleen, kuinka hän silloin ja silloin juoksi pitkin tulikuumaa maantietä ja aurinko poltti päälakea kuin hehkuvanpalava rautalakki, mutta hän Leppo sen-

kun ravasi eteenpäin niinkuin Satupekka Helsingin maratonia.

Kilpailukeskuksessa oltiin onnellisen tietämättömiä metsässä esitetyistä dramaattisen traagillisista näytöksistä. Ensimmäisiä uhkaavia viestejä toivat jotkut keskeyttäneet, jotka kertoivat kauhukuvauksia helteestä ja itikoista. Jaska lisäksi ilmoitti löytäneensä uuden magneettisen keskuksen jostain Alajärven rantamilta.

Jo saapuu ensimmäinen maaliin. Se on se suurisuinen Jarmala, joka on luvannut juosta puolessatoista tunnissa ja nyt on tunnin jäljessä lupauksestaan. Hän saapuu kuin veturi, jonka höyrypannu on haljennut, hitaasti puksuttaen ja naama valkoisena kuin kolmasti tapetun aaveella. Istuu heti kivelle ja pyytää itkusilmin voitaleipää ja mehua. Kova on ollut rääkki kun on saanut entisen juoksijalupauksen ja Brysselin matkailijan tuon näköiseksi.

Tulee niitä muitakin, tulevat ne Heron pojat ne nuoretmiehet, tulevat yllättävän aikaisin ja yllättävän hyvässä kunnossa. — Eihän se mitään ollut . . . mukava lenkki . . . juoksisi tässä toisen vielä . . .

Haastattelemme näitä suunnistajia, mestarimenijöitä.

Antti: Eihän se lenkki mitään ollut. Mukavaahan tämä suunnistus on, melkein yhtä mukavaa kuin koripallo, mutta koripallolla voi päästä ensivuonna Roomaan ja samaa ei tämä huvi voi tarjota.

Olli: Kyllä minä tähän saakka olen juossut vain 100 metriä (poika on tällä matkalla Suomen mestari) mutta kai siirryn kymppiä juoksemaan. Niin hyvin juoksu luisti. Mukava lenkki ja mukavat rastit.

Täytyy muitakin haastatella, etteivät osattomina tulisi pahalle mielelle:

Jaska: Täytyi keskeyttää kun se magneettihäiriö vei ihan väärään suuntaan. Mutta kyllä minä ensi kerralla näytän.

Uolevi: (Heti maaliin saavuttuaan) tämä ykkösrasti on varmasti väärässä paikassa ja kakkonen myös. (Ei ollut rasti väärässä paikassa, se oli vain Uolevin kartassa piirretty 2 milliä sivuun). Taisi se nelosrastikin olla vinossa koska sain etsiä puolituntia ja hiukan päällekin.

Vassi: Joo olihan se lenkki. Aivan toista kuin 400 m juoksu. Kyllä minulta meni paljon aikaa, mutta niinpä olin kahdesti uimassa. Kyllä tämä on aivan eri rata kuin Turussa on totuttu. Kyllä minä vielä näytän kuinka varttimaileri suunnistaa. Mutta missäs on se ratamestari.

Valitimme. Kysytty oli jo ehtinyt poistua. Siitä saa Vassi kiittää tai syyttää itseään, kukas käski niin useasti käydä uimassa.

Jo päättyy tämäkin päivä ja tämäkin tarina. Tuli meidän auto ja sai lastikseen hengissäsäilymisestä iloisen joukon. Heidät vietiin asemalle ja toimitettiin junaan, joku lusikkaa, joku naarmua ja joku jotain muuta muistoa rikkaampana.

Ensi vuonna samaan aikaan on taasen tämä nautittava tilaisuus ja odotamme oikein joukkoryntäystä, sillä tämä tarinamme lienee on tehnyt selväksi mitä riemuja suunnistaminen voi tarjota.

Toivottavasti saamme ratamestariksi saman söötin tytön, jotta Peli Vassikin, joka muuten on oikein mukava poika, jälleen tulisi tänne uimaan.

Uuras Luuta

KILPAILUKUTSU

Täten on meillä kunnia kutsua kaikkia SKUL:n alaisia seuroja jäsentensä kautta osallistumaan liiton

hiihtomestaruuskilpailuihin

jotka asianomaisella luvalla järjestetään Hämeenlinnassa, Aulangon retkeilymajan maastossa maaliskuun 2—3 p:nä 1957.

Ohjelma:

Lauantaina 2. 3. klo 14.00 15 km sarjoissa yleinen, alle 21 v. ikämiehet yli 35 v. Samalla suoritetaan seurojen välinen joukkuehiihto, jossa huomioidaan kunkin seuran kolmen parhaan hiihtäjän tulokset.

Sunnuntaina 3. 3. klo 12.00 yleinen 30 km ja naisten 5 km.

Kaikissa lajeissa, myös joukkuehiihdossa, jaetaan SKUL:n mestaruusmitalit 1—3. Lisäksi jaetaan eri sarjoissa kunniapalkintoja.

Alle 21 v. iän varmentavat seurat.

Majoitusta varattaessa huomioitaneen, että järjestäjien toimesta on Aulangon retkeilymajasta varattu 20 majoitustilaa ja hotelli Aulangon sivurakennuksesta 15 majoitustilaa, hinnat retkeilymajassa 250:— ja hotelli Aulangon 375—500:— hengeltä. Näitä koskevat majoitustilaukset on tehtävä seuran kautta alla olevalla osoitteella. Myös huvimatkailijoiden majoitustilauksia vastaanotetaan, mikäli tilaus tapahtuu ennen 20. 2.

Ilmoittautumiset on lähetettävä viimeistään helmikuun 23 p. mennessä osoitteella: Jarmo Narmala, Parkkimäentie 5 Hämeenlinna.

Hiihtoterveisin:
HÄMEENLINNAN KUUROJEN
URHEILUSEURA HÄLI r.y.

HÄMEENLINNAN Kuurojen Urheilusura Häli r.y:n 30 v. juhla on lauantaina maaliskuun 2 p:nä klo. 19 Hämeen Suojassa, Palokunnankatu 12.

HELSINGIN Hero järjestää Laskiaisjuhlan hyvine ohjelmineen lauantaina helmikuun 23 p:nä klo 19.00 Kuurojen Yhdistyksellä. Tampereen K.U. — Hero koripallopokaaliottelut pidetään H:gissä 24. 2. 57. Tervetuloa Helsinkiin.

Merkkipäiviä

50 VUOTTA täytti tammikuun 20 p:nä rouva HILMA OJALA Keravalla.

60 VUOTTA täytti tammikuun 22 p:nä rouva LYYLI VAINOLA Hausjärvellä

75 VUOTTA täytti tammikuun 24 p:nä neiti EMILIA FROM Helsingissä.

80 VUOTTA täytti tammikuun 30 p:nä rouva OLGA STADIUS Helsingissä.

70 VUOTTA täyttää maaliskuun 10 p:nä rouva MATILDA RANTA Puistolassa.

75 VUOTTA täyttää maaliskuun 11 p:nä hra ARTUR KARLSSON Helsingissä.

50 VUOTTA täyttää maaliskuun 15 p:nä hra ARVO KOSKELA Vaasassa.

Shakkia

KILPAILUKUTSU

Täten on meillä kunnia kutsua kaikkia S.K.S.L:n alaisia seuroja jäsentensä kautta osallistumaan liiton

Shakkimestaruuskilpailuihin

jotka asianomaisella luvalla järjestetään Jyväskylän Kuurojenkoululla huhtikuun 19—22 p:nä 1957.

Kilpailu alkaa 19 p:nä klo 9. Osanottomaksu: M- luokka 500:— A-luokka 350:— B-luokka 300:—

Jaetaan I-II-III palkinnot kunniapokaleineen.

Ilmoittautumiset on lähetettävä viimeistään huhtikuun 1 päivään mennessä osoitteella: Väinö Rahkonen, Minna Canthinkatu 22 as. 5.

Pyydetään ystävällisesti merkitsemään saapumisaika ja pyydetään ottamaan shakkilauta ja kello mukaan.

Voidaan varata huoneita tarpeen mukaan.

Shakkiterveisin:
Jyväskylän Kuurojen Shakkikerho »Torni»

VÄINÖ RAHKONEN puhj. ELLI RAHKONEN Siht.

Jyväskylän Kuurojen Shakkikerho »Torni» järjestää 10 vuotisjuhlan huhtikuun 20 p:nä, alkaen klo. 18. Jyväskylän Kuurojenkoululla. Hyvä ohjelma. Tervetuloa.

Kokouksia

VIMPELISSÄ pidetään kuurojen kokous helmikuun 10 p:nä klo 12 Elli Katajan luona. Vimpelin kirkolta Lappajärven tielle on noin 200 metriä.

KOKKOLAN Kuurojen Yhdistys r.y. järjestää vuosikokouksen Seurakuntatalossa Torikatu 41 helmikuun 16 p:nä klo 18. Käsitellään sääntöjen 6 §:ssä mainitut asiat.

Sunnuntaina helmikuun 17 p:nä pidetään yhdistyksen *kirkkopäivä* ja Herran ehtoollisella käynti kaupungin kirkossa klo 10. Puhujiksi tulevat pastorit Lauri Paunu ja Heikki Hyvärinen sekä rouva Katri Pitkänen ym.

LAPPEENRANNAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään sunnuntaina helmikuun 17 p:nä, alkaen klo 13, Kuurojen talossa.

Jäsen, muista että sinä olet yksi rengas yhdistyksemme toiminnassa. Siis saavu kokoukseen! Kokouksen jälkeen esitetään värillinen kaunis Pohj. maiden kuurojen kongressi-filmi. Toim. Pitkänen saapuu. Kaikki tervetulleita.

Tarkasta onko jäsenkirjasi kunnossa! Jäsenmaksujen suoritustapa on entinen ja jäsenmaksuja otetaan vastaan Kuurojen talossa. Siis jäsenkirja kuntoon.

Muistutamme jäsenille että Kuurojen talon toimistossa saa ostaa Liiton adresseja, julkaistuja ja yhdistyksen lehtiä. Annat pysyvän kauniin muiston lähettäessäsi onnitteluksi adressin. Tuet Liiton ja Yhdistyksesi työtä ostaessasi julkaisuja. Otamme myös asiamiehiä!

Yhdistyksemme toiminta tarvitsee sinunkin tukeasi mitä moninaisemmissa tehtävissä talven tullen. M.m. Liiton ja Yhdistyksen julkaisujen levittämisessä ympäri Suomea. Näiden julkaisujen välityksellä lähemmät ohjeet. Mitä enemmän saamme julkaisuja levitetyksi, sitä enemmän työmme tulee tunnetuksi. Toivotamme jäsenille menestystä Uudelle vuodelle.

Invaliidien työhönsijoittamistoimiston osoite: Lappeenranta, Kristiinankatu 14. puh. L:ranta 1965.

Tarmokkaita ja reippaita asiamiehiä otetaan L:rannan Kuurojen Yhdistyksen julkaisuja myymään. Hyvä palkkio. Lähempiä tietoja saa: Lappeenrannan Kuurojen yhdistys, Lappeenranta, Yrjönkatu 3.

KOTKAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään Kotkassa, Nuorisokerhon huoneustossa, lauantaina helmikuun 16 p:nä klo. 18. Kaikkien jäsenten läsnäolo välttämätön.

RAUMAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 17 p:nä klo 12 päivällä Partio talossa. Tämän jälkeen on jäsenten kahjoittamien tavaroiden myyjäiset y.m.

HAAPAJÄRVEN Kuurojen Yhdistys järjestää esitelmäpäivät helmikuun 23-24 p:nä, Kunnantalolla. Lauantaina alkaa klo 18 ja sunnuntaina klo 12. Herra Teuvo Taimisto saapuu.

Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

TOIMIHENKILÖKURSSIT VAASASSA

järjestää Vaasan Kuurojen Yhdistys yhdistysten toimihenkilöille maaliskuun 9—10 p:nä yhdistyksen toimitalossa Palosaarella, Käsityöläiskatu 6.

Kurssit alkavat lauantaina klo 18 ja jatkuvat sunnuntaina. Osanotto on maksuton kaikille kurssilaisille. Tervetuloa naapuriyhdistyksistäkin! Vihko kynä ja kumi mukaanotettava.

Kotimaasta

KUOLLEITA:

Oulun Kuurojenkoulun käsityönopettaja EEVA SANDMAN kuoli kesäkuussa 1956. Hän sairasti vain yhden viikon ajan ja oli kuollessaan 85 vuoden ikäinen.

Oulun Kuurojenkoulun poikien hoitaja JENNY KAARLELA kuoli kesäkuussa kaupungin sairaalassa.

Savonlinnan Kuurot r.y:n esitelmä- ja hartauspäiviltä 17—18. 11. -56

SAVONLINNAN Kuurot r.y:n jäsenet kokoontuivat tavanmukaisille Esitelmä- ja hartauspäiville marraskuun 17—18 p:nä.

Lauantaina 17 p:nä rva Katri Pitkänen piti mielenkiintoisen ja opettavan esitelmän ihmisen levon ja unen tarpeesta.

Hra Antti Jäkälä esitelmöi Elias Lönnrotin elämäntyöstä ja Kalevalan synnystä.

Sunnuntaipäivä oli omistettu hartauspuheille. Puhujana oli rva Pitkänen. Hänen puheensa aiheena oli Jeesuksen sana: »Minä olen tie, totuus ja elämä». Muina puhujina olivat rva Muhonen ja Torsti Berg. Puheiden välillä esitettiin hengellisiä lauluja.

Kuuroilla oli ilo saada ensikertaa vieraakseen Savonlinnan seurakuntasisar joka piti pienen puheen.

Tilaisuudessa kerättiin kolehtia kuurojen pakanalähetystölle.

ITSENÄISYYSPÄIVÄJUHLAA ja Unkarin avun päivää vietettiin H:gin Kuurojen Yhdistyksellä joulukuun 6 päivänä.

Ohjelman aloitti hra Eino Karilas tervehdyspuheella jossa hän kosketteli Unkarin oloja ja sen kansan kärsimyksiä taistelussaan vapautensa puolesta. Ilmi Koskimiehen kirjoittaman runon: Apua Unkarille, esitti rva Katri Pitkänen. Tunnettuna lausujana hän elävöitti kuulijain silmäin eteen kärsivän Unkarin.

Nti Adele Schoutz esitelmöi laajasti Unkarin historiasta. Esitelmä kosketteli Unkarin valtion alkuaikoja nykypäiviin asti, sen luontoa, valtiollisia oloja, kansaa ja elinkeinoja.

Kerättiin kolehti Unkarin hyväksi joka tuotti yli 10,000:— Väliajan jälkeen esitettiin heijastuskuvia Unkarista.

Lopuksi laulettiin yhteisesti Maamme.

SAVONLINNAN Kuurot r.y:n vuosikokouksessa 13. 1. 57 valittiin puheenjohtajaksi edelleen Torsti Berg, johtokuntaan varapuheenjohtajana Yrjö Silventoinen, sihteerinä Eino Korhonen, rahastonhoitajana Kaarina Muhonen, jäsenkantajana Antti Mikkonen. Varajäseniksi tulivat Toivo Malkki (2 jäsenkantaja) ja Tyyne Partanen (emäntä).

Yhdistys päätti järjestää kesällä sopivana aikana virkistysretken moottoriveneillä Aholahteen Partasen taloon, jossa pidetään samalla esitelmäpäivät.

Oy Surdus Ab

varsinainen yhtiökokous pidetään Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä Liisankatu 27 A 8 lauantaina maaliskuun 16 p:nä klo 14. Esillä yhtiöjärjestyksen 9 §:ssä määrätyt asiat.

Johtokunta.

†

Leskirouva

LYYLI LAITTAINEN

os. Korvenala

synt. 31. 1. 1899 Koivistolla
kuoli 22. 1. 1957 Lauritsalassa.
suruksi ja kaipaukseksi omaisille ja ystäville.

Ystävät

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

62. vuosikerta 1957

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 1 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1956 kotimaassa ja Pohjoismaissa 500:—, ulkomaille 600:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

Käyttäkää kuurojen hyväksi kirjeenvaihdossanne kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

Hinta 5:— kpl.

40 merkin arkki 200:—

Myyjiä otetaan.

Yhdistykset ja yksityiset saavat tilata niitä os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki

Postisiirtot. 6825

KOULUILLE

suosittelemme seuraavia oppikirjoja:

U. Kierimo:
Ensimmäinen lukukirjani 200:—

U. Kierimo:
Pienviljelyksen alkeistietoja 50:—

H. Nyberg:
Katekismus ja kristinoppi 150:—

A. I. Savolainen:
Raamatunhistoria 200:—

E. J. Pesonen:
Luonnontieto 200:—

Heikki Mylläri:
Ammatinvalinnan ohjeita kuuroille ilmaiseksi jaettavaksi koulunsa päättäville oppilaille.

Hintaan lisätään lähetyskulut.

Tilattavissa os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki - Postisiirto 6825

Sormiaakkosten osaaminen on "KIVAA"

Te voitte opettaa ystävänne käyttämään niitä. Lähettäkää hänelle kaunis sormiaakkoskortti — se tuottaa hänelle mukavan harrastuksen ja teille hyötyä ja iloa. Myös moni kuuleva ostaisi sellaisen voidakseen keskustella kuuron toverinsa kanssa.

Korttien hinta on 10:— kappaleelta, mutta jos tilaatte niitä vähintään 100 kappaletta, saatte 30 %:n alennuksen. Tällöin 100 kappaletta maksaa ainoastaan 700 markkaa.

Yhdistykset, tilatkaa näitä myytäväksi. Sormiaakkoskortteja saa tilata osotteella:

Suomen Kuurojen Liitto ry.

Liisank. 27 E 10 - Helsinki. Postisiirtotili 6825

Tilatkaa vuodeksi 1957 —

Prenumeréra för år 1957 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 62 — 61 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Neuvottelukunta:
Jaakko Väisälä, Kaisu Korhonen, Urho Paljakka, Jarmo Narmala, Urho Lehtimäki.

Tilaushinnat:
500:— koko vuodelta. Ulkomaille 600:—. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun »Kuurojen Joulun» ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 200 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitté:
Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Rådkommitte:
Jaakko Väisälä, Kaisu Korhonen, Urho Paljakka, Jarmo Narmala, Urho Lehtimäki.

Prenumerationspris:
400:— för hela året. Till utlandet 600:—. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna på prenumerera för 200 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandets krets.

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskpr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1957